

- utrzymania (poza rolnictwem, w rolnictwie indywidualnym, w rolnictwie pozostałym),
- 9) przyczyny nieaktywności zawodowej (dotyczy osób niepracujących, urodzonych w latach 1920—1966),
 - 10) rodzaju głównego źródła utrzymania (praca, niezarobkowe źródło, na utrzymaniu innej osoby),
 - 11) liczby miesięcy pracy w gospodarstwie rolnym w ciągu roku (dotyczy wszystkich członków gospodarstwa domowego użytkownika gospodarstwa rolnego),
 - 12) roku przybycia do danej miejscowości,
 - 13) charakteru miejscowości poprzedniego miejsca zamieszkania (miasto wojewódzkie, miasto inne, wieś, za granicą) oraz rodzaju głównego źródła utrzymania w poprzednim miejscu zamieszkania (praca poza rolnictwem — w gospodarce uspołecznionej, praca poza rolnictwem — w gospodarce nie uspołecznionej, praca w rolnictwie indywidualnym, praca w rolnictwie pozostałym, emerytura lub renta, inny rodzaj niezarobkowego źródła utrzymania, na utrzymaniu: pracującego poza rolnictwem, pracującego w rolnictwie, posiadającego niezarobkowe źródło) — dotyczy osób przybyłych do danej miejscowości w latach 1979—1984,
 - 14) stosunku do głowy gospodarstwa domowego (żona, mąż, syn, córka, siostra itd.) — informacja pozwalająca na podział spisanych osób na gospodarstwa domowe i rodziny,
 - 15) powierzchni ogólnej gospodarstwa rolnego i powierzchni ogólnej użytków rolnych (dotyczy gospodarstw domowych z użytkownikiem indywidualnego gospodarstwa rolnego),
 - 16) głównego źródła utrzymania gospodarstwa domowego.
- B. Spis zamieszkałych mieszkań i innych zamieszkałych pomieszczeń obejmie informacje dotyczące:
- 1) rodzaju zamieszkałej jednostki mieszkalnej (mieszkanie, pomieszczenie prowizoryczne lub ruchome, gospodarstwo zbiorowe zamieszkania),
 - 2) wielkości mieszkania — powierzchnia użytkowa, liczba izb w podziale na pokoje, kuchnie i inne izby,
 - 3) wyposażenia techniczno-sanitarnego mieszkania — wodociąg, ustęp splukiwany, zlew lub umywalka, ciepła woda bieżąca, gaz, centralne ogrzewanie, łazienka,
 - 4) cech budynku, w którym znajduje się spisywane mieszkanie — forma własności, liczba mieszkań w budynku, okres wybudowania budynku,
 - 5) tytułu zajmowania mieszkania przez gospodarstwo domowe (własność, spółdzielcze prawo do mieszkania lokatorskiego lub własnościowego, decyzja administracyjna o przydziale, przydział mieszkania funkcyjnego, najem lub podnajem, zamieszkiwanie przy rodzinie, zamieszkiwanie z innego tytułu),
 - 6) gospodarstw domowych mieszkających wspólnie w mieszkaniu:
 - a) spokrewnienie osób wchodzących w skład gospodarstw domowych,
 - b) sposób korzystania z kuchni (samodzielnie, wspólnie, nie korzysta),
 - c) czy gospodarstwo domowe ma do swej wyłącznej dyspozycji przynajmniej jeden pokój,
 - 7) starania się o mieszkanie:
 - a) dla siebie, czy dla rodziny (wskazać osoby, których staranie się ma dotyczyć),
 - b) formy starania się o mieszkanie:
 - w powszechnej spółdzielni budownictwa mieszkaniowego (jest członkiem spółdzielni; nie jest członkiem, ale ma pełny wymagany wkład, nie jest członkiem i nie ma pełnego wkładu),
 - w spółdzielczym zrzeczeniu budowy domów jednorodzinnych,
 - w drodze decyzji terenowego organu administracji państwowej,
 - przez zakład pracy,
 - budowy domu indywidualnego (rozpoczęta lub nie rozpoczęta budowa),
 - w drodze przystąpienia do tzw. zespołu budowlanego,
 - w drodze zamiany mieszkania,
 - w innej formie,
 - c) roku podjęcia starań o mieszkanie w określonej formie,
 - d) przyczyny starania się o mieszkanie (brak swojego mieszkania, niski standard mieszkania, rozbiórka domu, względy rodzinne itp.),
 - 8) możliwości wybudowania (rozbudowania) domu jednorodzinnego przez gospodarstwo domowe:
 - a) posiadanie działki budowlanej lub budynku do rozbudowy na cele mieszkalne,
 - b) możliwości wykonania własnymi siłami prac przy budowie (rozbudowie) domu (samodzielnie lub pod kierunkiem fachowca),
 - c) możliwości uzyskania pomocy finansowej z zał. kładu pracy.

329

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 15 grudnia 1983 r.

w sprawie opłat konsularnych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulatów (Dz. U. Nr 103, poz. 944) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za dokonanie czynności konsularnych urzędy konsularne pobierają:

- 1) opłaty konsularne według taryfy opłat konsularnych (TOK), stanowiącej załącznik do rozporządzenia,
- 2) należność z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych.

§ 2. Opłaty konsularne stanowią dochód budżetu centralnego.

§ 3. Nie podlegają opłatom konsularnym czynności:

- 1) wykonywane w obronie praw przysługujących obywatelom polskim na mocy ustawodawstwa miejscowego, umów i zwyczajów międzynarodowych lub prawa międzynarodowego, w razie naruszenia tych praw przez władze obce,

- 2) podejmowane na wniosek polskiej instytucji w celu uzyskania informacji handlowych, leżących w interesie polskiego handlu zagranicznego,
- 3) związane z repatriacją,
- 4) związane z postępowaniem w sprawach roszczeń z tytułu zaopatrzenia emerytalnego pracowników i ich rodzin, inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ubezpieczenia społecznego lub opieki społecznej,
- 5) związane z postępowaniem w sprawach odznaczeń za zasługi publiczne, powszechnego obowiązku obronnego, świadczeń z tytułu udziału w wojnie i odszkodowań wojennych,
- 6) związane z dochodzeniem alimentów, z postępowaniem o uznanie dziecka, o sądowe ustalenie ojcostwa, o przysposobienie lub dotyczące opieki,
- 7) związane z dochodzeniem przez obywateli polskich roszczeń pracowniczych ze stosunku pracy i o naprawienie szkód wynikłych z wypadku przy pracy albo choroby zawodowej,
- 8) związane z zabezpieczeniem, likwidacją lub przekazaniem spadku po zmarłym członku załogi polskiego statku morskiego, żeglugi śródlądowej lub statku powietrznego oraz po zmarłym obywatelu polskim przebywającym służbowo za granicą,
- 9) wymienione w taryfie opłat konsularnych jako wolne od opłaty.

§ 4. Od obowiązku uiszczania opłat zwalnia się:

- 1) polskie jednostki budżetowe oraz polskie organizacje polityczne, społeczne i zawodowe, mające siedzibę na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) pracowników zatrudnionych w polskich urzędach za granicą i członków ich rodzin będących na ich wyłącznym utrzymaniu oraz osoby delegowane przez jednostki budżetowe, organizacje polityczne, społeczne i zawodowe w zakresie spraw związanych z wykonywaniem obowiązków za granicą,
- 3) stypendystów skierowanych z Polski na studia za granicą oraz stypendystów podejmujących naukę w polskich szkołach średnich, wyższych i placówkach naukowo-badawczych, w zakresie spraw związanych z ich studiami,
- 4) państwa obce pod warunkiem wzajemności.

§ 5. 1. Do uiszczenia opłaty konsularnej jest obowiązana strona lub solidarnie strony, na których wniosek lub w których interesie czynność została dokonana.

2. Niezależnie od uiszczenia opłaty konsularnej strona lub strony są obowiązane pokryć koszty rzeczywiste w wysokości ustalonej przez urząd konsularny. Czynności wolne od opłat konsularnych nie są wolne od zwrotu kosztów rzeczywistych.

3. Do kosztów rzeczywistych należą w szczególności:

- 1) opłaty należne polskim lub obcym organom władzy bądź administracji państwowej,
- 2) opłaty komunikacyjne, pocztowe, telegraficzne, telefoniczne,
- 3) wynagrodzenie adwokatów, notariuszy, tłumaczy przysięgłych oraz innych osób, którym powierzono wykonanie czynności urzędowych — w wysokości odpowiadającej normom obowiązującym w miejscu wykonania czynności,
- 4) koszty ogłoszeń w prasie.

§ 6. 1. Wysokość opłaty konsularnej oraz należność z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych ustala urząd konsularny, przy czym niektóre koszty rzeczywiste mogą być

ustalone przez ten urząd w wysokości kwoty zryczałtowanej.

2. Opłaty konsularne i należność z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych pobiera się przed dokonaniem czynności.

3. W razie wzrostu kosztów rzeczywistych w trakcie wykonywania czynności, strona jest obowiązana, na wezwanie urzędu konsularnego, wpłacić zaliczkę na pokrycie kosztów rzeczywistych, w wysokości ustalonej przez ten urząd. Niewpłacenie zaliczki może wstrzymać bieg sprawy.

4. W stosunku do stron zamieszkałych lub mających siedzibę w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej urząd konsularny może załatwić wniosek bez żądania uprzedniego uiszczenia należności z tytułu opłat konsularnych i zwrotu kosztów rzeczywistych, a następnie przekazać wynik załatwienia sprawy organowi administracji państwowej właściwemu dla miejsca zamieszkania lub siedziby strony w celu doręczenia za pobraniem od niej tych należności.

§ 7. 1. Opłaty konsularne oraz należność z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych pobiera się w walucie państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego ustalającego opłatę.

2. Od stron zamieszkałych lub mających siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pobiera się:

- 1) opłaty w walucie polskiej w wysokości stawek przewidzianych w obowiązujących przepisach o opłacie skarbowej, a jeżeli przepisy te nie ustalają opłaty za daną czynność lub nie przewidują takiej czynności — według stawek określonych w taryfie opłat konsularnych,
- 2) równowartość w walucie polskiej kosztów rzeczywistych poniesionych w walucie obcej, wyliczoną według obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego, bądź w walucie obcej, w której zostały poniesione.

3. Przepis ust. 1 stosuje się do:

- 1) polskich przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej i polskich przedsiębiorstw z udziałem kapitału obcego realizujących zadania eksportowo-importowe, jak również do ich przedstawicieli i pracowników,
- 2) osób fizycznych i prawnych, na rzecz których urząd konsularny dokonuje czynności i ponosi koszty w sprawach związanych z realizacją należności z zagranicy,
- 3) stron zamieszkałych lub mających siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przebywających czasowo za granicą.

4. Od stron zamieszkałych lub mających siedzibę na terytorium państwa trzeciego opłaty konsularne i należność z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych mogą być pobrane, w uzasadnionych wypadkach, w walucie tego państwa.

§ 8. 1. Przy obliczaniu wysokości opłat konsularnych i należności z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych w walucie obcej urząd konsularny stosuje kursy walut obcych ustalone w tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego obowiązującej w dniu wejścia w życie rozporządzenia.

2. Obniżka lub podwyżka powyżej 10% kursu waluty obcej, w której opłata jest pobierana, powoduje każdorazowo zmianę o odpowiedni procent stawki złotowej ustalonej w załączniku do rozporządzenia.

§ 9. 1. Jeżeli porozumienia, umowy lub zwyczaje międzynarodowe obowiązujące Polską Rzeczpospolitą Ludową w stosunkach z innymi państwami przewidują za pewne czynności inne opłaty niż ustalone w taryfie opłat

konsularnych lub zwolnienie od opłat — od obywateli tych państw pobiera się opłaty przewidziane w tych porozumieniach lub umowach bądź dokonuje się określonych czynności bezpłatnie.

2. Jeżeli państwo obce pobiera od obywateli polskich za takie same czynności konsularne opłaty wyższe od ustalonych w TOK lub pobiera je za czynności nie podlegające opłatom w myśl rozporządzenia — do obywateli tego państwa mogą być zastosowane, na zasadzie wzajemności, podwyższone opłaty do wysokości pobieranych przez to państwo od obywateli polskich lub mogą być wprowadzone opłaty za czynności, które w myśl rozporządzenia opłatom nie podlegają.

§ 10. 1. Minister Spraw Zagranicznych może zarządzić w stosunku do pewnych państw lub pewnych kategorii osób i instytucji obcych obniżenie lub podwyższenie niektórych opłat ustalonych w TOK.

2. Minister Spraw Zagranicznych może również zarządzić stałe procentowe obniżenie wszystkich opłat na obszarze niektórych państw.

§ 11. 1. Kierownik urzędu konsularnego, a w odniesieniu do stron zamieszkałych lub mających siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — urząd skarbowy właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby stron może, w wyjątkowych i uzasadnionych wypadkach obniżyć wymierzoną opłatę lub od niej zwolnić. Obniżenia opłaty dokonuje się w wysokości: 25%, 50% lub 75%. Urząd skarbowy nie może zwolnić strony od zwrotu kosztów rzeczywistych w całości lub w części.

2. Kierownik urzędu konsularnego może obniżyć opłatę ustaloną w taryfie opłat konsularnych także w stosunku do stron zamieszkałych lub mających siedzibę na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w wypadkach przewidzianych w § 7 ust. 2 pkt 1.

3. Kierownik urzędu konsularnego może w indywidualnych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, a zwłaszcza z uwagi na interes Państwa, zwolnić w całości lub w części również od zwrotu kosztów rzeczywistych.

4. Kierownik urzędu konsularnego może w indywidualnych wypadkach zwolnić w drodze kurtuazji od opłaty konsularnej i zryczałtowanych kosztów rzeczywistych funkcjonariuszy Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz osobistości życia publicznego państwa, na którego terytorium urzęduje, jak również szefów i pracowników przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw trzecich.

§ 12. Kierownik urzędu konsularnego może na wniosek strony, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, odroczyć termin uiszczenia opłaty konsularnej i zwrotu kosztów rzeczywistych.

§ 13. 1. Opłaty konsularne i należność z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych uiszczą się:

1) poza granicami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w gotówce wpłaconej do kasy urzędu konsularnego albo na jego konto bankowe lub pocztowe, albo w inny sposób ustalony przez Ministra Spraw Zagranicznych,

2) w granicach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w gotówce lub znaczkach opłaty skarbowej.

2. Uzyskane wpływy z tytułu opłat konsularnych urząd skarbowy zalicza na dochody Skarbu Państwa.

§ 14. Urząd konsularny potwierdza pobranie opłaty konsularnej oraz uiszczenie należności z tytułu zwrotu kosztów rzeczywistych pokwitowaniem kasowym lub w inny sposób ustalony przez Ministra Spraw Zagranicznych.

§ 15. 1. Jeżeli strona, która skierowała wniosek do urzędu konsularnego, zażąda następnie zaniechania czynności konsularnej, przysługuje jej zwrot opłaty, tylko w razie gdy czynność nie została jeszcze rozpoczęta. Z sumy wniesionej przez stronę na pokrycie kosztów rzeczywistych przysługuje tylko zwrot części nie wydatkowanej. Opłata od podania nie podlega zwrotowi.

2. Jeżeli strona żądająca zaniechania czynności nie uiszczała należnej opłaty konsularnej, nie jest ona obowiązana do jej uiszczenia oraz do zwrotu kosztów rzeczywistych, tylko w razie gdy czynność nie została jeszcze rozpoczęta i gdy urząd konsularny nie poniósł kosztów rzeczywistych.

§ 16. 1. Od decyzji urzędu konsularnego, zarówno co do opłat konsularnych, jak i co do zwrotu kosztów rzeczywistych, przysługuje stronie odwołanie w terminie czternastu dni od daty doręczenia decyzji. Jeżeli uchybienie terminu nastąpiło z powodu poważnych przeszkód, strona może w terminie siedmiu dni od ustania przeszkody prosić o przywrócenie terminu i równocześnie wnieść odwołanie. Odwołanie i wniosek o przywrócenie terminu są wolne od opłat konsularnych.

2. Odwołanie wnosi się do kierownika urzędu konsularnego, który wydał decyzję.

3. Jeżeli urząd konsularny uzna odwołanie za uzasadnione, może sam zmienić decyzję. O utrzymaniu w mocy lub zmianie decyzji urząd konsularny zawiadamia stronę.

4. Strona może w ciągu czternastu dni od otrzymania nowej decyzji urzędu konsularnego zwrócić się do Ministra Spraw Zagranicznych za pośrednictwem tego urzędu o rozpatrzenie odwołania. Jeżeli strona zamieszkuje w kraju, odwołanie może być skierowane bezpośrednio do Ministra Spraw Zagranicznych. Decyzja Ministra jest ostateczna.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty konsularnej i zwrotu kosztów rzeczywistych.

§ 17. Nie uiszczoną w terminie opłaty konsularne i koszty rzeczywiste należne od stron zamieszkałych lub mających siedzibę w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 18. 1. Prawo do żądania opłaty konsularnej oraz zwrotu kosztów rzeczywistych przedawnia się z upływem lat pięciu, licząc od dnia wezwania strony do uiszczenia należności.

2. Bieg przedawnienia przerywa się przez czynności urzędowe, odnoszące się do wymiaru lub uiszczenia należności, jeżeli strona została o tych czynnościach urzędowo zawiadomiona. Od dnia doręczenia ostatniego zawiadomienia biegnie nowy okres pięcioletni.

§ 19. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do spraw wszczętych, a nie zakończonych przed dniem jego wejścia w życie.

§ 20. W wypadkach nie uregulowanych rozporządzeniem stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 13 grudnia 1966 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. z 1967 r. Nr 2, poz. 7, z 1974 r. Nr 1, poz. 4, z 1978 r. Nr 6, poz. 17 i z 1981 r. Nr 6, poz. 28).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Spraw Zagranicznych z dnia 15 grud-
nia 1983 r. (poz. 329)

TARYFA OPŁAT KONSULARNYCH

Poz.	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych
1	2	3
	I. Podanie	
1	Podanie (wniosek) o dokonanie czynności konsularnej	580
	II. Czynności paszportowe	
2	Wystawienie paszportu konsularnego blankietowego	580
3	Wznowienie terminu ważności lub rozszerzenie terytorialnej ważności paszportu konsularnego lub wydanego w kraju	2.330
4	Wystawienie paszportu konsularnego książeczkowego lub doreczenie paszportu wydanego w kraju (wraz z dokonaniem wpisu o doreczeniu)	2.910
5	Dokonanie czynności paszportowej (w paszporcie konsularnym lub krajowym) innej niż wymienione w poz. 2—4	1.160
	III. Czynności w sprawach obywatelstwa polskiego	
6	Wydanie decyzji o przyjęciu oświadczenia w sprawie nabycia lub utraty obywatelstwa polskiego	3.490
7	Wydanie zaświadczenia lub decyzji o udzieleniu zezwolenia na zmianę obywatelstwa polskiego na obce	14.550
8	Wydanie innego zaświadczenia w sprawach obywatelstwa	2.330
	IV. Czynności wizowe	
9	Wystawienie wizy pobytowej jedнокrotnej	1.160
10	Wystawienie wizy pobytowej 2-, 3- lub 4-krotnej	2.330
11	Wystawienie wizy pobytowej wielokrotnej	4.560
12	Wystawienie wizy przejazdowej jedнокrotnej	580
13	Wystawienie wizy przejazdowej 2-, 3- lub 4-krotnej	1.160
14	Wystawienie wizy przejazdowej wielokrotnej	2.330
15	Wystawienie wizy zbiorowej upoważniającej pasażerów statków obsługiwanych przez polskie biuro podróży do pobytu grupowego w rejonie miasta portowego do 48 godzin — od każdej osoby	290
	V. Zaświadczenia	
16	Wydanie zaświadczenia na przewóz broni	1.450
17	Wydanie przepustki na sprowadzenie zwłok (szczątków, popiołów) ludzkich z zagranicy do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub na ich przewóz przez terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, łącznie z przyłożeniem pieczęci na trumnie lub urnie	2.330
18	Wystawienie świadectwa lub zaświadczenia innego niż wymienione w poz. 7, 8, 16, 17 i 30	1.160
	VI. Legalizacja, tłumaczenia, czynności notarialne	
19	Legalizacja dokumentu urzędowego	1.160
20	Sprawdzenie i poświadczenie dostarczonego tłumaczenia z języka polskiego na obcy lub z obcego na polski — za każdą stronicę	1.450
21	Sporządzenie i poświadczenie tłumaczenia z języka polskiego na obcy lub z obcego na polski — za każdą stronicę	1.750
22	Poświadczenie pozostawania osoby przy życiu lub w określonym miejscu oraz stawiennictwa lub niestawiennictwa osoby	870
23	Poświadczenie zgodności odpisu, wypisu, wyciągu lub fotokopii z okazanym oryginałem lub uwierzytelnionym odpisem (fotokopią) dokumentu — za każdą stronicę	870
24	Sporządzenie odpisu, wypisu, wyciągu lub fotokopii i poświadczenie zgodności z oryginałem lub uwierzytelnionym odpisem (fotokopią) tego dokumentu — za każdą stronicę	1.160
25	Poświadczenie własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego na dokumencie prywatnym lub poświadczenie daty okazania dokumentu	1.160
26	Poświadczenie zaproszenia na wyjazd za granicę	1.160
27	Sporządzenie aktu notarialnego dotyczącego przedmiotu o wartości do 30.000 zł włącznie oraz od wartości przedmiotu przewyższającej kwotę 30.000 zł dodatkowo	3.490 5%
28	Dokonanie czynności notarialnej innej niż wymienione w poz. 22—27	1.450
	VII. Czynności z zakresu stanu cywilnego	
29	Przyjęcie oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński i sporządzenie protokołu	3.490
30	Wydanie świadectwa lub zaświadczenia albo wykonanie czynności z zakresu stanu cywilnego innej niż wymieniona w poz. 29	2.330
	VIII. Depozyty, czynności majątkowe i spadkowe	
31	Sporządzenie protokołu przyjęcia do depozytu dokumentów, środków pieniężnych lub przedmiotów wartościowych wraz ze sprawdzeniem depozytu zamkniętego	1.750
32	Przechowanie w depozycie dokumentu przez okres do jednego roku	580

1	2	3
33	Przechowanie w depozycie środków płatniczych lub przedmiotów wartościowych przez okres do jednego roku	3% od wartości
34	Uzyskanie, zainkasowanie i przesłanie przez urząd konsularny środków płatniczych lub innych wartości (obligacje, akcje, kosztowności itp.)	3% od wartości
35	Likwidacja spadku lub sprzedaż majątku przez urząd konsularny (przy angażowaniu adwokata)	5% od wartości
36	Likwidacja spadku lub sprzedaż majątku przez urząd konsularny (bez angażowania adwokata)	10% od wartości
IX. Czynności morskie		
37	Wystawienie lub przedłużenie tymczasowego świadectwa przynależności państwowej statku (świadectwo o banderze)	2.330
38	Legalizacja umowy o przeniesienie prawa własności statku na armatora polskiego	1.160
39	Wydanie świadectwa pomiarowego	2.330
40	Wydanie dokumentu bezpieczeństwa statku morskiego lub przedłużenie ważności dokumentu (dotyczy wszystkich dokumentów bezpieczeństwa statku)	2.330
41	Sporządzenie protokołu wypadku morskiego	2.330
42	Przyjęcie od kapitana statku protestu morskiego	2.330
43	Zatwierdzenie listy zaciągu załogi statku lub zatwierdzenie zwolnienia całej załogi statku	1.160
44	Zatwierdzenie zmiany w liście zaciągu załogi	580
45	Wystawienie, przedłużenie, uzupełnienie ksiąteczki żeglarskiej	580
46	Inne czynności morskie	bezpłatnie
X. Inne czynności konsularne		
47	Doręczenie pisma lub dokumentu przekazanego przez urząd krajowy w odpowiedzi na podanie wniesione przez osobę przebywającą za granicą	870
48	Za dokonanie, na żądanie strony, czynności poza lokalem urzędu konsularnego pobiera się dodatkową opłatę (niezależnie od opłaty przewidzianej w odpowiedniej pozycji taryfy) za każdą rozpoczętą dobę urzędowania	2.330

330

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 10 ust. 2 i 4 oraz art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191), art. 5 ust. 2, art. 15 i art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192) oraz art. 38 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 43, poz. 195) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za produkty zwierzęce pochodzące z własnej hodowli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191), zwanej dalej „ustawą o podatku obrotowym”, uważa się również zwierzęta rzeźne nabyte i hodowane przez okres co najmniej:

1) 2 miesiące w zakresie hodowli drobiu, a jeżeli chodzi o tucz kurcząt typu brojler — przez okres co najmniej 6 tygodni oraz odchów

ptasząt na zaopatrzenie producentów rolnych w młody drób i tucz kaczek typu brojler — przez okres co najmniej 3 tygodni,

2) 3 miesiące — w pozostałych wypadkach.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Stawki podatku obrotowego od obrotów z działalności wytwórczej, usługowej i handlowej, w tym również wykonywanej przez osoby fizyczne i prawne mające miejsce zamieszkania lub pobytu albo siedzibę za granicą oraz przez obywateli państw obcych mających kartę stałego pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, określa tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

2. Podatek obrotowy od obrotów z działalności wytwórczej, ze sprzedaży wyrobów zaopatrzeniowych i kooperacyjnych, udokumentowanej kopiami wystawionych rachunków, pobiera się w wysokości 6% od obrotu, chyba że stawka podatku określona dla danego wyrobu w tabeli, o której mowa w ust. 1, jest niższa albo z tabeli tej wynika, że stawkę podatku obrotowego stosuje się bez względu na odbiorcę i przeznaczenie wyrobu.